

YERÇEKİMLİ KAĞANFİL

EDEBİYAT | KÜLTÜR | SANAT

Sayı: 3
2026

Mart - Nisan

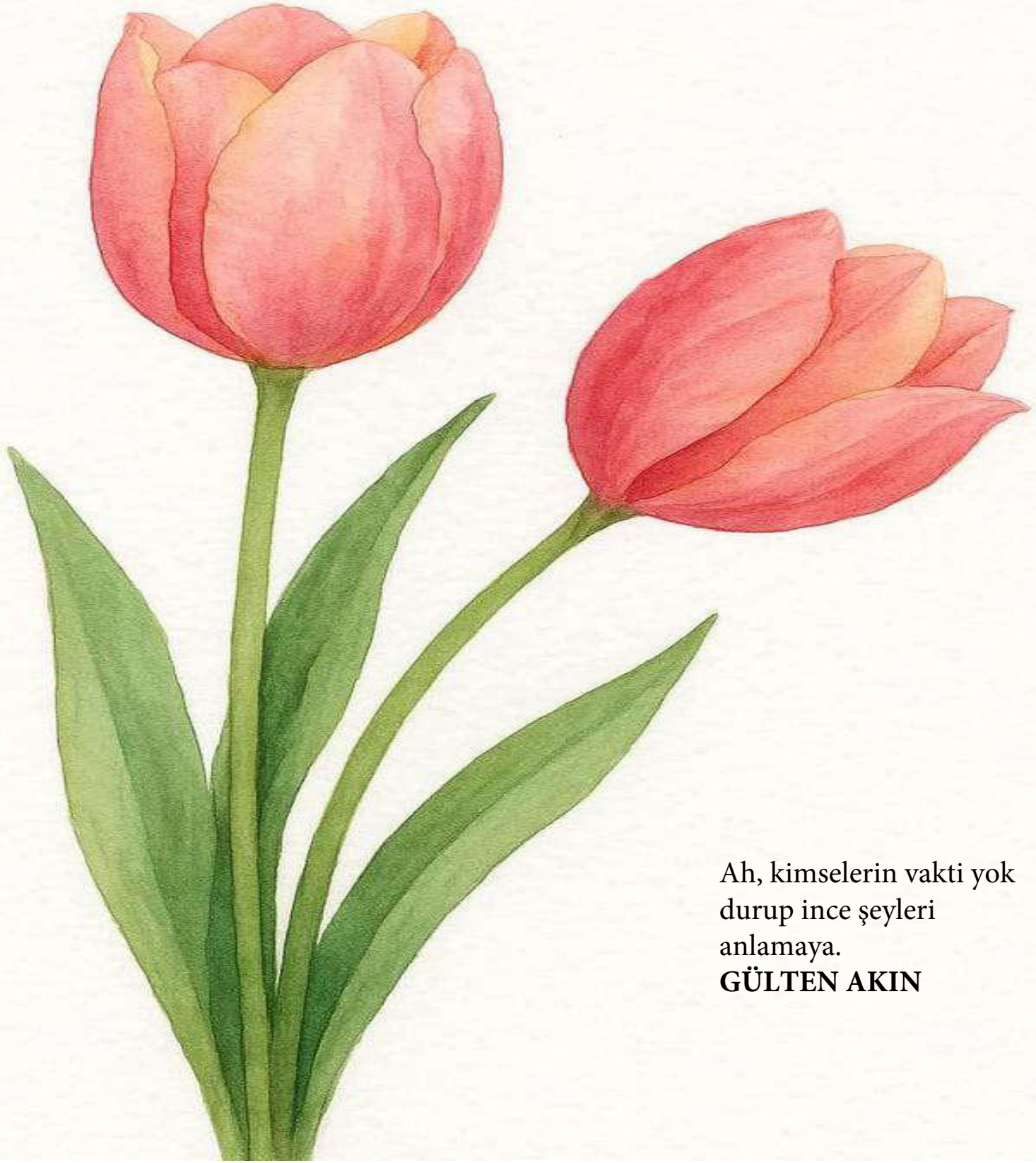

Hüznümlü vedalaşmayı bana öğretmediler.
-Gülten Akın-

“Geçmişten Günümüze
Ferrari”
Ece Ayar

“Pixel Art”
Elif Dönmez

“Sırlar Çetesi”
Yağmur Holoğlu

Ah, kimselerin vakti yok
durup ince şeyleri
anlamaya.
GÜLTEN AKIN

Merter Final Akademi Okulları Ortaokul - Lise

Yayın Yönetmeni Kubilay Çelikkilek

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Sayı 3

Mart - Nisan 2026

İstanbul

Merter Final Akademi Okulları Ortaokul - Lise

Dergide yer alan yazılar yazarların kendi görüşleri veya araştırma ve gözlemlerinin ürünleridir. Yazı ve yazıda kullanılan fotoğrafların hukuki sorumluluğu yazıların sahiplerine aittir. Dergide yer alan yazı ve fotoğraflar izinsiz yayımlanamaz.

EDİTÖRDEN

- **İnce Şeylerin Şairi: Gülten Akın**
- **Gülten Akın'dan Seçme Şiirler**
- **Geçmişten Günümüze Ferrari**
- **Sırlar Çetesi (Hikaye)**
- **Pixel Art Nedir ve Nasıl Yapılır?**
- **Kitap Tavsiyeleri**
- **Film Tavsiyeleri**
- **Yeniden Başlamanın Mevsimi (Deneme)**
- **Filme Uyarlanan Kitaplar**
- **Gökyüzünün Çocukları (Şiir)**
- **Işığı Seçmek (Şiir)**
- **Kalbimin Sessiz Yankısı (Şiir)**
- **Asal Sayılar ve Rsa İnternet Güvenliğinin Gizli Kahramanı**
- **Öldükçe Yaşayanlar: Ataerkil Düzen Kimleri Susturdu?**

Editörden

"Kendinden önce şarkısı vardır söylenir, Dünyaya gelir gelmez herkesin." diyor Gülten Akın. Bu sayımızda Türk edebiyatının unutulmaz kadın yazarlarından biri olan Gülten Akın'ı özel dosya olarak sizlerle buluşturuyoruz. Cemal Süreya'nın deyimiyle şiirin annesi (ümmüşîir) olan Gülten Akın hem hüznün hem umudun şairidir. Edebiyatımıza kadını, kadının sorunlarını, duygularını, inceliklerini kendi lirik çizgisiyle okuyucuya gösteren Akın, edebiyatımıza sadece kadını değil aynı zamanda 1950'li yılların toplumsal sorunlarını, bu sorunların içinde yaşamaya çalışan insanı da konu edinen şiirler yazmıştır.

Güzel bir kış mevsiminin ardından umutlu, ılık bir bahar ayına giriş yapıyoruz Gülten Akın sayesinde.

Mart-Nisan sayımızda da yine birbirinden ilginç birçok hikaye, şiir, deneme ve inceleme-araştırma yazılarıyla karşınızdayız. Güzel, keyifli okumalar.

Hoş geldin bahar.

Unutmayın! "**Önce Söz Vardı**"

Kubilay Çelikkilek
Türk Dili ve Edebiyatı
Öğretmeni

İNCE ŞEYLERİN ŞAİRİ: GÜLTEN AKIN

Türk edebiyatında bazı isimler vardır; yalnızca kelimelerle değil, yürekle konuşur ve hissettirirler. Gülten Akın işte tam da böyle bir yazarımızdır. 1933 yılında Yozgat'ta doğan Gülten Akın, yalnızca bir şair değil; aynı zamanda bir hukukçu, bir anne ve Anadolu'yu yakından tanıyan güçlü bir gözlemcidir. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olmuş, eşinin kaymakamlık görevi nedeniyle Türkiye'nin pek çok farklı bölgesinde yaşamıştır. Bu yolculuklar, onun şiirine derin bir Anadolu bilinci kazandırmıştır.

2015 yılında aramızdan ayrılan Gülten Akın, ardında yalnızca şiir kitapları değil; bir duruş, bir ses ve bir vicdan bırakmıştır. Onu okumak, bir kadının sesini değil; bir toplumun vicdanını dinlemek gibidir.

Gülten Akın'ın şiiri yalındır ama sıradan değildir. Sözleri sade görünür; fakat her mısranın arkasında derin bir hayat tecrübesi ve güçlü bir toplumsal duyarlılık vardır. Onun şiirlerinde Anadolu'nun tozu, köylerin sessizliği, kadınların içe atılmış çığlıkları ve toplumun görmezden gelinen yaraları hissedilir. Şair, bireysel duygularla toplumsal meseleleri ustalıklı bir araya getirir.

İlk dönem şiirlerinde daha çok aşk, özlem ve bireysel temalar görülürken; ilerleyen yıllarda toplumsal duyarlılığı belirginleşir. Özellikle Kestim Kara Saçlarımı, Sığda, Maraş'ın ve Ökkeş'in Destanı gibi eserlerinde kadının toplum içindeki yerini, yoksulluğu, direnişi ve bağımsızlığı, adaletsizliği ve eşitsizliği cesurca dile getirir. Onun şiiri yalnızca duygusal bir anlatım değil, aynı zamanda bir duruştur.

Gülten Akın'ın edebî anlayışında en dikkat çekici yönlerden biri, halk şiirinin imkânlarını modern şiirle birleştirmesidir. Türk halk edebiyatının ritmini ve söyleyiş gücünü çağdaş bir bilinçle yeniden yorumlar. Bu yönüyle hem geleneğe bağlıdır hem de yenilikçidir. Şiirlerinde abartılı süsler yerine içtenlik ve anlam ön plandadır. Onun dili gösterişli değil; güçlüdür.

Kadın kimliği, Gülten Akın şiirinin merkezinde yer alır. Ancak o, kadın sorunlarını yalnızca bireysel bir çerçevede ele almaz; bunu toplumsal yapının bir parçası olarak değerlendirir. Şiirlerinde kadının suskunluğu kadar direnişi de vardır. “Ah, kimselerin vakti yok / Durup ince şeyleri anlamaya” dizeleri, modern hayatın duyarsızlığına karşı bir sitemdir aslında.

Onu okurken bir annenin şefkatini, bir hukukçunun adalet duygusunu ve bir direnişçinin kararlılığını aynı anda hissederiz. Şiiri bağırmas; ama derinden etkiler. Gürültüsüz bir güçtür onun kalemi.

Gülten Akın, Türk şiirinde yalnızca bir şair değil; aynı zamanda bir bilinçtir. O, şiirin yalnızca estetik bir uğraş olmadığını; aynı zamanda toplumsal sorumluluk taşıdığını gösterir. Kelimeleriyle hem iç dünyamıza dokunur hem de bizi düşünmeye çağırır.

Bugün hâlâ ‘ince şeyleri’ fark edebiliyor ve onların sesine kulak verebiliyorsak, bunda Gülten Akın'ın dizelerinin payı büyüktür; çünkü o, kelimeleriyle yalnızca şiirin kapısını aralamakla kalmamış, insan olmanın derinliğini de yüreğimize nakşetmiştir.

GÜLTEN AKIN'DAN SEÇME ŞİİRLER

UZUN YA MURLARDAN SONRA

Sen yağmurlu günlere yakışırsın
Yollar çeker uzak dağlar çeker uzak
evler
Islanan yapraklar gibi yüzün ışıır
Işırsa beni unutma

Alır yürür sıcak mavisi gökyüzünün
Kuşlar döner uzun yağmurlardan sonra
bir gün
Bir yer sızlar yanar içinde büsbütün
Her şeye rağmen ellerin üşür
Üşürsen beni unutma

Yeni dostlar yeni rüzgarlar gelir geçer
Yosun muydum kaya mıydım nasıl
unuttular
Kahredersin başın önüme düşer
Düşerse beni unutma

KUM

Bana yaşadığı kentin kumunu
gönderen
Bir sevgilim vardı
Bense merak ederdim hep
oranın rüzgarını
Uslu mu deli mi sürekli mi
Apansız mı çıkar gökte savurur
Yerden aldığı

Paylaştığımız kentler oldu sonra
Rüzgar usta ben acemi
Esti geçti bir hışımla geçti
Kum doldurdu gözlerimi

YA MURLU

Uzağı ne zaman düşünsem
aydınlık
Burda geceler kaldı sen gittin
Geceyle uyku suyla yosun
Benimle olduğun bilmez misin

Uzak ve beyaz şehirlerden
Bir ince yağmurla gelirsin
Gece bekçisini sokağından
Garibi yatağından çeker alırsın

Bir hikaye bilir söylerim
Dost yıldızlara karşı ve sabaha
doğru
Bu hikayenin bir ucu sendedir
Kurtarmak isterim kurtarmak
isterim
Bütün uçurtmaların ipi
elindedir.

ENİ SORARSAN

Beni sorarsan,
Kış işte
Kalbin elem günleri geldi
Dünya evlere çekildi, içlere
Sarı yaseminle gül arasında
Dağların mor baharıyla
Sis arasında
Denizle gül arasında
Yanımda kediler, kuşlar
Fikrinden dolaşıyor

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE FERRARİ

Bir çoğumuzun bildiğinin aksine İtalya/Marranello da kurulan Ferrari markası ilk olarak lüks araçlar satan bir spor araba markası olarak kurulmamıştır.

Çok derine inersek aslında Ferrari 1929 yılında Scuderia Ferrari olarak Alfa Romeo takımının arabaları ile yarışmak üzere kuruldu sonrasında Alfa Romeo, yarış operasyonlarını doğrudan kendi bünyesine alarak takımın adını "Alfa Corse" olarak değiştirdi ve Enzo Ferrari'yi takım müdürü yaptı sonrasında Enzo Ferrari, Alfa Romeo'dan ayrıldı ve kendi şirketi Auto Avio Costruzioni'yu kurdu. Anlaşma gereği bir süre yarışlara "Ferrari" adıyla katılmadı.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ilk gerçek Ferrari marka yol otomobili olan o ikonik kırmızı rengindeki 125 S'yi üretti ve Scuderia Ferrari yarış takımını resmen yeniden canlandırdı. Artık kendi ürettiği arabalarla yarışıyor. Ama motosporlar oldukça pahalı bir spordur ve Enzo Ferrari bir iş adamından önce bir yarışçıydı ve bir yarış takımına sahip olmanın maliyetini oldukça iyi biliyordu ve Scuderia Ferrari takımının devamının gelmesini istiyorsa takımı bir şekilde finanse etmeliydi ve bu da çok da zor olmadı.

Çünkü takım F1'deki başarıları ile çoktan herkesin ağzına düşmüştü ama Ferrari yol araçlarını sadece bir ticari araç ya da gelir kaynağı olarak düşünmedi yarış araçlarındaki yüksek performanslı motor teknolojileri, şasi mühendisliği ve aerodinamik bilgisi, yol arabalarına aktarıldı. Bu, Ferrari'yi rakiplerinden ayıran en önemli özellik oldu.

Bir yandan da marka başarıları ile bir prestij kazanmıştı ve Ferrari yarış araçlarının kırmızısı “Ferrari Kırmızısı” olarak isimlendirilmişti ve bu Ferrari markasını dünyanın en prestijli ve arzulan markalarından biri haline getirdi. Bir Ferrari'ye sahip olmak, sadece lüks bir araba sahibi olmak değil, aynı zamanda yarış zaferlerinin ve teknolojik mükemmelliğin bir parçası olmaktı ve artık Scuderia Ferrari ile Ferrari tamen birbirinden ayrılmıştı sonrasında Ferrari araçlarına kişiye özel aracı özelleştirme şansı tanındı ve kısa sürede Ferrari araç piyasasında ciddi bir prestij kazanmıştı. Biraz da günümüzdeki Ferrari'den bahsetmek gerekirse çok bir şey değişmedi Ferrari halen prestijini koruyor ve sadece F1 değil Le Mans ya da Hypercar gibi farklı motospor segmentlerinde de yarışmaktadır.

Biraz da otomobil segmentinde Ferrari'nin değerinden bahsetmek gerekir, Ferrari kendi kuralları olan bir marka ve eğer siz o kurallara uymuyorsanız bir Ferrari alamazsınız mesela şu şekilde eğer “La Ferrari” model bir araba almak istiyorsanız daha önceden çıkmış belli değerdeki bir kaç ferrariye sahip olarak markaya karşı olan sadakatinizi göstermeniz gerekir, Ferrari araçları modifiye edemezsiniz eğer Ferrari bunu öğrenirse aracı elinizden alır ve modifiyesiz halini size geri gönderir ya da araç tamamen sizden alınır ve paranız da geri verilmez ve bu şartların hepsini siz bir araç alırken imzalıyorsunuz ve aracının Ferrari bayisinden olmak zorundadır herhangi bir araç satıcısından almanız sizi sadık bir müşteri yapmaz. Geçmişten günümüze Ferrari'ye bakıldığında aslında çok şey değişti.

SIRLAR ÇETESİ

O gün çok korkunçtu, hava kasvetli ve karanlıktı, sokaklarda kimsecikler yoktu, her yer kapkaranlık ve çok ürkütücüydü sanki tüm insanlar şehri terk etmişlerdi. Yağmur yağıyor şimşekler çakıyordu. Masalımızda böyle başlıyordu. Üç küçük kız düşünün adları; Sinem,İlgın ve Rukiye. Bu kızlar mahallede çok tuhaf şeylerin olduğunu fark ediyorlar ve bu olayları çözmek istiyorlar. Tarihler 16 Ekim 2008 yılını gösteriyordu. Kasvetli korkunç bir günde Gül adında 5 yaşlarında bir kız çocuğu kaçırılmıştı.(Sonra böyle vakalar edecekti...) Bizim üç arkadaş sokaklarında oynarken havanın bozacağını fark ettiler. Ve üçünün arkadaşlık simgesi olan,hep orada takıldıkları ağaç eve gittiler. Ağaç ev şimşek çakamazdı çünkü onun üstünde korunaklı bir muşamba vardı. Önce sadece polisler geldi ama küçük kızı bulamadılar aradan 3 gün geçti ve gülün annesi Aysun Uğur kaçırıldı. Yaşı 32 mesleği daha atanamamış bir ana sınıfı öğretmenliği .Bu sefer aradan 4 gün geçti ve mahallenin bakkalı olan Rifat Göbekli kaçırıldı. Yaşı 49 mesleğini zaten söyledim. Bu vakalar başlayalı tam 7 gün oldu artık onların bir şey yapması lazımdı. Önce bir adet defter aldılar bu deftere kaçırılan kişilerin adları,yaşları ve neden kaçırılmış olabileceklerini yazıyorlardı. Her türlü uyuşan şeyi birleştirdiler ama hiçbir şey olmadı. Her şey çok saçma geliyordu. Ertesi gün bir kişi daha mahalleden kayboldu.

İbrahim Kavakoğlu, yaşı 19 mesleği daha yok üniversite öğrencisi. Kızlar artık pes etmeyi düşündüler ama vazgeçemezlerdi, çünkü sıra onlara da gelebilirdi. Gece gündüz demeden çalıştılar.”Kızlar işe maydanoz olmak gibi olmasın ama hiçbir şey olmuyor.” Dedi Rukiye. “Nasıl” diye sordu kızlar.Rukiye “ Bakın polisler bile bulamıyorken biz nasıl bulacağız?” dedi. İlgın “Eğer ki onlar bulamıyorsa biz buluruz ve bize yani mahallemiz için çok önemli bir dedektif (grubu) çetesi olabiliriz.”dedi. “Tabi ilk önceliğimiz kayıp insanları bulmak değil mi kızlar?” dedi Sinem ciddi ve atarlı bir tavırla. Onlarda kafa salladılar. “hiçbir şey ama hiçbir şey bulamıyoruz alakası yok kaçırılan kişilerin biri 5 yaşında bir çocuk, biri bakkal sadece Uğur ailesinden Gül ve Aysun abla var. Başka kimse uyuşmuyor.”dedi İlgın.

O sırada Sinem'in aklına bir şimşek çaktı. "BULDUM KIZLAR BULDUMM." dedi bağırarak (yer gök inlemişti). "Ne buldun?" diye sordu Rukiye. "Deftere bakın ve baş harfleri birleştirin." dedi Sinem. " GARI, GARI'de ne demek? diye sordu şaşkın ve anlamamış gözlerle Rukiye. Latince olabilir diye ekledi İlgin ama ne Latince ne de başka bir dilde değildi bu. Sinem devam etti konuşmasına "Eğer bir kelime çıkarmak istersek bu kelime garip- kelimesi olur ve mahallede(P) ile başlayan bir tek kişi var." PINAR NİNE dediler hep bir ağızdan. "Ama neden onu kaçırmak istesinler ki?" dedi İlgin merakla. Rukiye "Evet ya kim ne yapsın şuncacık, kimseye zararı dokunmayan kadını acaba leziz mi leziz börekleri için mi? "Saçmalama Rukiye, kim ne yapsın böreği çöreği? " dedi İlgin Sinem ise "Böreği çöreği bilmem ama bunları polise anlatmamız gerek." dedi. Onlar polis karakoluna gittiler ama dinletemediler kendilerini. "Polis abi lütfen inanın bize Pınar ninenin evine baskın yapın, saldırı düzenleyin bir şey yapın lütfen." diye yalvardı Rukiye. Ama polisler tınlamadılar bile. Bir tane polis "Burası oyun alanı mı çocuklar ayrıca neden kaçırsınlar? Hadi gidin bakayım evinize." dedi. Rukiye ekledi "Dimi ya bende dedim niye kaçırsınlar ki diye anlamadım gitti. ." Kızlar polisleri ikna edemeyince Pınar Ninenin evinin yolunu tuttular. Ama ne evde biri ne de o leziz börek kokularından bir iz yoktu. Ağaç eve geri döndüler ve uyuya kaldılar (merak etmeyin zorda olsa ailelerini ikna edip ağaç evde kalıyorlar). İlgin gece yarısı bir sese uyandı. Defter açıldı ,üzerinde karga resmi ve yanında da bir tüy. Hemen kızları uyandırdı ve bu resmi onların çizip çizmediğini sordu. Sinem "Hayır" yanıtını verdi. Rukiye ise "Ben o kadar iyi çizemiyorum bile" dedi. Resimdeki karganın bir kolu terk edilmiş lunaparka, diğer kolu ise onun evini gösteriyordu. Kazım amcanın evine... "Kazım amcamı oda kim?" diye sordu Sinem. Rukiye "Bende tam bilmiyorum ama bildiğim şeyler var. Kazım amca inşaat işinde çalışıyormuş hatta Garip eğlenceler parkının da yapımında çalışmış yani lunaparkı o yapmış. "Peki ailesi yok muymuş bu adamın?" diye sordu İlgin. "Evet varmış ama karısı Dilara Hanımı yıllar önce trafik kazasında kaybetmiş. Çocukları Arda ve Mine'de kayıp olmuşlar sokaktaki tozlanmış afişlerde görmüşsüzdür belki.

Evi de çok garip gözüküyor aşırı korkunç, evi bin bir türlü tuzakla doluymuş ve bunları kimse bilmiyor onun evine de gidemeyiz o çocukları hiç sevmez hatta evinden çocuk çılgınlıklarının geldiği söylerler (Kim söylüyor bunları merak ediyorum).” – Bir dakika kimse bilmiyorsa sen nasıl biliyorsun,dedi Ilgın. Rukiye bilmiş bir şekilde “Ha, unutmayın sırlar ve gizemler saklı olan ne varsa benden kaçabilir ama saklanamazlar.” Sinem ise “Doğru söyle nereden duydun bunları.”söyledi. Rukiye “Of tamam onun evinin karşısına bir çocuk yaşıyordu adını söylemedi ama lakabı Niko ona sordum sakın onun yanına gidelim demeyin çünkü o.... Şuan da burada değil mahalleli onun delirdiğini ve şuan hastanede olduğunu söyler.”dedi . Ilgın atıldı “ Ahh onu senin değişik sorularının delirttiğini söyleme sakın.-Tabiki hayır, dedi Rukiye “O zaman gidilecek tek bir yer kalıyor.” Dedi Sinem ve hepsi terk edilmiş lunaparkın oraya bakar... Akşam üstü saat 17.00 civarı terk edilmiş lunaparkın oraya gideceklerdi. Rukiye kocaman bir çanta ile geldi.Valize benziyordu. “Gerçekten bu kadar eşyaya gerek var mıydı? Hem ne var o çantanın pardon valizin içinde?” diye sordu Sinem. “Lazım olur diye yanıma birkaç parça eşya aldım.”dedi Rukiye. Ilgın“Bizim sıradan Rukiye işte.”dedi sakın bir tavırla Ilgın. Ardından kızlar korka korka tellerden geçip lunaparka girdiler.

Hepsi ayrı bir yere bakacaklardı.Ilgın korku tünelinin oraya,Rukiye çarpışan arabalara,Sinem’ de ortadaki heykelin oraya bakacaktı. Herkesin elinde telsiz ve fotoğraf makineleri vardı. Hepsi kendi yerlerine geçtiler Ilgın tünelin oraya baktı ve arkasında bir gölge gördü(çığlıklar) .Rukiye söylene söylene “Ne vardı sanki buraya gidecek, hiçbir şey yok işte.”derken yavaşça arkasına döndü ve yine çığlık sesi yükseldi.Sinem heykelin oradaki dükkanlara bakarken gözü bir şeye takıldı, heykelin üzerinde karga tüyü ve aynı resim vardı. “TUZAK” diye bağırdı. Sesi sessiz ama gür çıkıyordu.Tam o anda Ilgın ve Rukiye koşarak ve bağırarak kaçıyorlardı.

Sinem'de koşmaya başladı. Bunların daha tuzak olduğunu söyleyemedi Iğın korku tüneline, Rukiye ise çarpışan arabaya binmişti. Sinem telsize "Neler oluyor kimden kaçıyorsunuz?" diye sordu. Rukiye "Karga,karga kostümü giymişler,bizi yakalayacaklar!!" dedi son bir (AAAĞĞHH) sesinden sonra telsiz kapandı. Iğın ise "Sinem kaç buradan kurtar kendini!" dedi ve bir kaza sesi geldi ardından telsiz yine kapandı. "Iğın,Rukiye beni duyuyor musunuz? Ah ne yaptım ben!" derken bir tahta parçasının arkasına saklandı.Karga kostümündekiler onu arıyordu. Sinem yanında küçük bir taş buldu ve heykelin yanında duran zile doğru fırlattı.Karga kostümündekiler oraya yöneldi ve Sinem hemen kaçmaya başladı,arkadaşlarını bırakamazdı bu yüzden dönme dolabın oraya gitti ama dönme dolabın üzerinde kar- ganın olduğundan habersizdi karga sakince dönme dolabı söküyordu.Sinem yukarıdan bir ses geldiğini fark etti ve yukarı baktı.Tam o sırada bir parça üzerine düştü.Gözlerini kapatmadan önce son gördüğü şey Bay Kazımdı...

Yağmur HOLOĞLU

PİXEL ART NEDİR VE NASIL YAPILIR?

Pixel art, teknolojinin az ve sınırlı olduğu dönemlerde ortaya çıkmıştır. İlk video oyunlarında düşük çözünürlük nedeniyle pixeller tasarlanmıştır. Sonrasında zorunluluktan çıkıp sanat haline gelmiştir. Pixel art, dijital çizim ve kâğıt üzerinde çizim olarak ikiye ayrılır.

Genellikle dijital çizimler daha yaygındır. Eski tip Atari, Mario ve Pokémon gibi oyunlarda da görülür. Benim yaptığım ise kâğıt üzerinde pixel art. Peki bu nedir ve farkları nelerdir? Pixel art, kare sanatıdır; kareleri resme dökmektir.

İlk olarak çizilecek bir resim belirlenir ve bu resim karelere bölünür. Resimdeki kare sayısı ile kâğıttaki kare sayısı sayılarak belirlenir ve ona göre sayfa ilave edilir. Ardından resmi sayarak taslak atılır ve en son boyama yapılır.

Aslında çoğu şey aynıdır, sadece kâğıt üzerinde daha fazla emek ister. Kâğıt üzerinde her şey daha yumuşak geçişlere sahipken, dijitalde her şey daha net, sert ve keskindir. Bazı araştırmalara göre görsel sanat aktiviteleri stres ve kaygıyı azaltmada etkili olduğu söylenir. Çizim yapma ve boyama gibi çalışmalar sonrasında kişilerde kaygı düşüşü, uzun vadede ise odak süresinin artması ve daha fazla rahatlama hissi gözlemlenmiştir. Pixel art da bu türden bir uğraş olduğu için zihni toparlama ve sakinleşme etkisi yaratır.

Pixel art'ta her detay, her kare önemlidir. Bir kare bile yanlış yapıldığında resmin tamamı etkilenebilir. Bu yüzden daha dikkatli olmayı ve sabırlı davranmayı öğretir. Bir görseli karelere ayırarak resme dökmek, detay seçme yeteneğini geliştirir. Bu beceri sadece çizimde değil; müzikte, yazıda ve başka alanlarda da işe yarar. Uğraşılacak ve emek verilen bir şeyin sonunda ortaya somut bir sonuç çıkar. Bu da motivasyonu artırır ve kişiye başarma hissi verir. Hangi rengin nerede daha güçlü durduğunu öğrenmeyi sağlar. Bu da yaratıcılığı, görsel düşünmeyi ve beyni geliştirmeyi sağlar. Bu nedenle pixel art, hem sanatsal hem de zihinsel gelişime katkı sağlayan bir sanat türüdür.

PIXEL ART ÖRNEKLERİ

Elif DÖNMEZ 11-D

UZAKLARIN ŞARKISI

Masumiyetin bir rengi var mıdır?

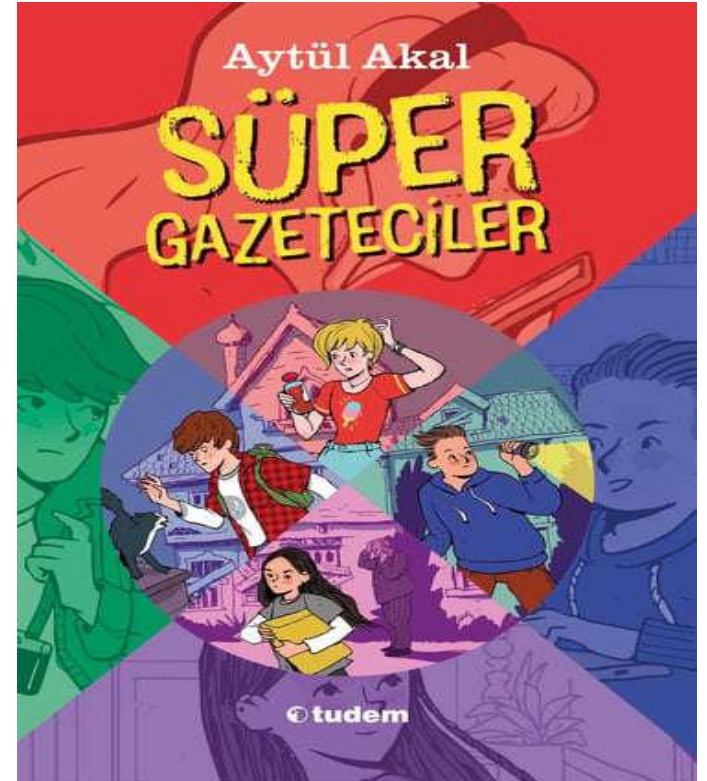
Ya ruhların?

Peki papağanlar bize ne fısıldar?

Uzakların Şarkısı, karlı bir kış sabahı, Kars'a giden Doğu Ekspresi treni ile başlayıp 18. yüzyıl İstanbul'una uzanan ve turuncu bir yağmurla ışıldayan bir Kaan Murat Yanık romanı.

SÜPER GAZETECİLER

" Süper Gazeteciler" serisi yedinci sınıfa giden dört arkadaşın kendi çabalarıyla hazırlayıp dağıttıkları Süper Gazete için haber toplarken karıştıkları heyecan dolu serüvenleri anlatıyor; arkadaşlıklarını, okul ve aile ilişkilerini genç okurlarıyla içtenlikle paylaşıyor.

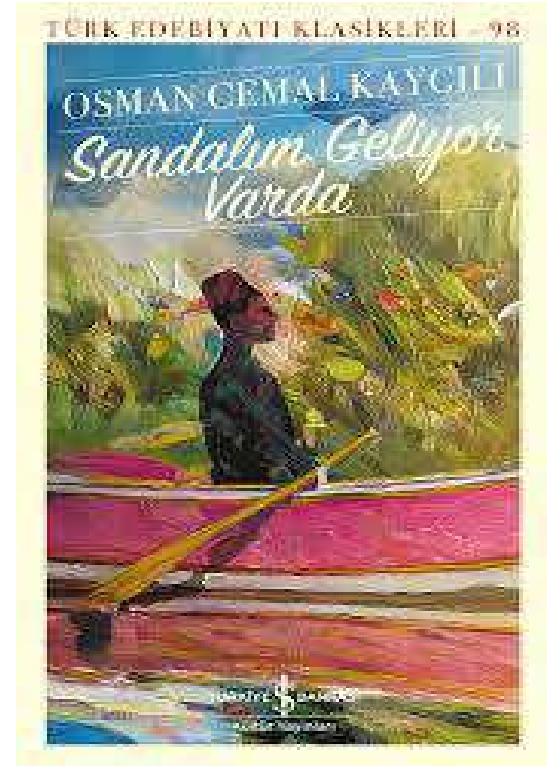

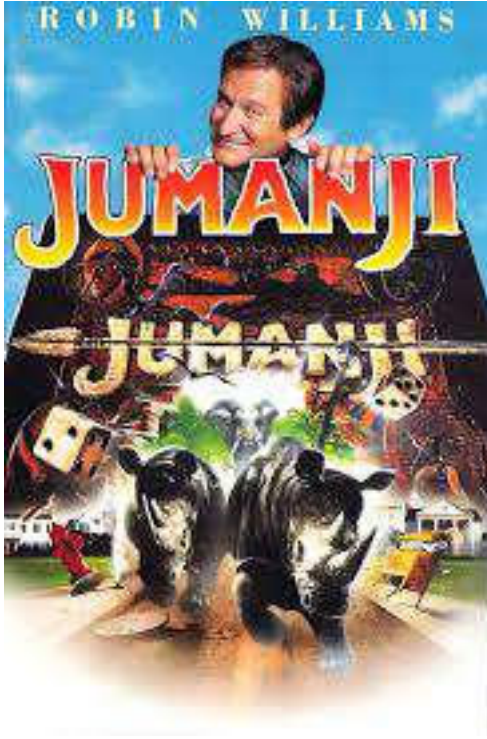
DÜNYA ÇOCUKLARIN OLSA

Dünya, birbirine düşman olan, iki bölüme ayrılmıştır. Her iki tarafta bir gizlilik içinde, birbirlerini tamamen yok etmeye yönelik, çok etkin bir silah üretir. Gün gelince, bu silahı, aynı gizlilik içinde ve aynı anda, sıcak yağmur görünümünde, birbirlerinin üzerine yağdırırlar. Tüm yetişkinler yok olur. Daha önce her iki bölümde de yeni doğan bebeklerle, iskelet geliştirme aşısı yapılmıştır. 1984 yılında yazılan bu kitap size bambaşka bir evrenin kapılarını açacak

SANDALIM GELİYOR VARDA

İki uzun hikâyeden oluşan Sandalım Geliyor Varda, Osman Cemal'in 1938 yılında yayımlanan son hikâye kitabıdır. Kitaba adını veren "Sandalım Geliyor Varda" hikâyesinde, Haliç'te sandal sefası yapan anlatıcı kahraman ile genç bir kız arasında başlayan ve Tevfik Fikret, Ahmet Haşim, Yahya Kemal şiirleri ve şarkıları eşliğinde devam eden, neşe ve hüznün iç içe geçtiği bir aşk macerası anlatılır.

JUMANJİ

Bir kız ve erkek kardeşi eski ve esrarengiz bir masa üstü aile oyununu keşfedip oynamaya başladıklarında, aynı oyun tarafından 25 yıl önce yutulmuş Alan Parrish'in serbest kalmasına sebep olurlar. Yutulduğu zaman onlar gibi bir çocuk olan Parrish şimdi koca bir adamdır.

MÜZEDE BİR GECE

New York'ta işsiz ve yeni boşanmış olan Harry ley, tam anlamı ile bir kaybeden konumundadır. Oğlu Dick, babasına dair hayal kırıklığı yaşamaktadır. Harry en sonunda bir müzede gece bekçiliği görevini kabul eder. Bu işe girerken üç tane yaşlı güvenlik görevlisinin yerini alır. Adamlar henüz emekli olmuşlardır. Harry'nin ilk vardiyasında müzede hiçbir şeyin normal olmadığı açığa çıkar.

WALL -E

Dünyanın çöplerle kaplanıp insanlar tarafından terk edildiği bir gelecekte, tek başına çöpleri temizlemekle görevli sevimli bir robot, hayatına anlam katan başka bir robot Wall-e ile tanışması ve onunla birlikte insanlığın kaderini değiştirecek fantastik bir uzay yolculuğuna çıkmasını konu alır.

BAY EVET

Hollywoodun en sevilen komedyenlerinden, mimik ustası, mizah şahikası Jim Carrey'in her zamanki gibi üst seviyede bir performans sergilediği Bay Evet, her şeye hayır demeye alışmış Karl Allen'in komik hikayesi üzerine kurulu, sevimli bir film. Allen, kendi isteğiyle katıldığı bir program sonucunda bir yıl boyunca her soruya cevabı "evet" olacaktır.

YENİDEN BAŞLAMANIN MEVSİMİ

Kışın uzun ve sessiz günleri geride kalırken, doğa yavaş yavaş uykusundan uyanır. Toprak, içinde sakladığı hayatı usulca yüzeye çıkarır; ağaçlar ince tomurcuklarla süslenir, rüzgâr daha yumuşak eser. İşte o zaman insan anlar: Bahar gelmiştir. Bahar yalnızca bir mevsim değil, aynı zamanda yeniden başlamanın en güzel hatırlatıcısıdır.

Kış, doğayı olduğu kadar insanı da biraz durdurur. Günler kısalır, sokaklar sessizleşir, düşünceler bile ağırlaşır. Ancak baharla birlikte her şey değişmeye başlar. Güneşin biraz daha sıcak doğduğu bir sabah, insanın içindeki karanlık düşünceler de yavaş yavaş dağılır. Sanki doğa, “Her şey yeniden başlayabilir.” diye fısıldar.

Ağaçların kurumuş gibi görünen dallarında birdenbire beliren yeşil yapraklar, hayatın en sade ama en güçlü mesajını verir. En soğuk kış bile sonsuza kadar sürmez. Toprak sabırla bekler ve zamanı geldiğinde yeniden canlanır. İnsan da tıpkı doğa gibidir; bazen yorulur, bazen durur, ama içinde her zaman yeni bir başlangıcın tohumu vardır. Bahar bu yüzden sadece çiçeklerin açtığı bir zaman değildir.

O, umutların yeniden filizlendiği, insanın içindeki gücü yeniden keşfettiği bir mevsimdir. Her açan çiçek, her yeşeren dal bize aynı gerçeği hatırlatır: Hayat, yeniden başlamayı bilenler için her zaman güzeldir.

FİLME UYARLANAN KİTAPLAR

Türk edebiyatı, güçlü anlatımı ve derinlikli karakterleriyle sinema için zengin bir kaynak olmuştur. Özellikle roman türü, hem toplumsal değişimleri hem de bireysel dramları yansıtma gücü sayesinde yönetmenlerin sıkça başvurduğu bir alan hâline gelmiştir. Türk edebiyatından sinemaya uyarlanan eserler, kimi zaman aslına sadık kalınarak, kimi zaman ise dönemin ruhuna göre yeniden yorumlanarak izleyiciyle buluşmuştur.

Türk edebiyatının en önemli isimlerinden Halit Ziya Uşaklıgil'in yazdığı *Aşk-ı Memnu*, hem sinemaya hem de televizyona uyarlanmış en bilinen eserlerden biridir. Yasak bir aşkı ve Osmanlı son döneminin seçkin hayatını anlatan roman, farklı dönemlerde yeniden yorumlanarak geniş kitlelere ulaşmıştır. Eserin dramatik yapısı ve karakter derinliği, görsel anlatım için oldukça elverişlidir. Bir diğer önemli uyarlama, Reşat Nuri Güntekin'in kaleme aldığı *Çalıkuşu* romanıdır. Anadolu'nun farklı bölgelerinde öğretmenlik yapan idealist Feride'nin hikâyesini anlatan bu eser, hem sinema hem de televizyon dizisi olarak uyarlanmıştır. Romanın duygusal yönü ve Anadolu tasviri, görsel anlatımda güçlü bir atmosfer oluşturmuştur.

Toplumsal gerçekçi romanların sinemaya aktarımı da Türk sinemasında önemli bir yer tutar. Yaşar Kemal'in ünlü eseri İnce Memed, ağılık düzenine başkaldıran bir köylünün hikâyesini anlatır. Bu romanın sinemaya uyarlanması, Anadolu'nun sert doğasını ve toplumsal eşitsizlikleri beyaz perdeye taşımıştır.

Modern Türk edebiyatının önemli kalemlerinden Orhan Pamuk'un Masumiyet Müzesi adlı romanı da sinemaya uyarlanan eserler arasındadır. İstanbul'un kültürel dokusu ve takıntılı bir aşk hikâyesi etrafında şekillenen eser, görsel estetik açısından zengin bir anlatı sunar.

Ayrıca Kemal Tahir'in Yorgun Savaşçı adlı romanı da sinemaya uyarlanmış önemli eserlerdendir. Kurtuluş Savaşı dönemini farklı bir bakış açısıyla ele alan bu yapıt, tarihî romanların sinemaya aktarımında dikkat çeken örneklerden biridir.

Sonuç olarak, Türk edebiyatından sinemaya uyarlanan romanlar, hem kültürel mirasın korunmasına hem de yeni kuşaklara aktarılmasına katkı sağlamaktadır. Bu uyarlamalar, edebiyat ile sinema arasında güçlü bir köprü kurarken, aynı zamanda eserlerin farklı sanat dallarında yeniden hayat bulmasına olanak tanımaktadır. Türk sineması, edebiyatın sunduğu zengin anlatı dünyasından beslenmeye devam ettikçe, bu iki sanat dalı arasındaki etkileşim de güçlenerek sürecektir.

GÖKYÜZÜNÜN ÇOCUKLARI

Gökyüzü sonsuz, umut kadar geniş.
Bulutlar uçuşur, sanki hayalin sesiyle eş.
Kuşlar özgürlüğün melodisini çalar.
Her kanat çırpışı dünyayı biraz daha iyileştirir.

Göge baktığında unuttuğun her şey geri gelir.
Hüzün bile hafifler, yüreğin yeniden belirlenir.
Gökyüzü şöyle fısıldar yavaşça
Doğayı koru, çünkü sen de onun parçasısın.

Güneş süzülür yaprakların arasında.
Işık okunur kalbin en yumuşak yanında. Ormanda
yürüdükçe dünya hafifler.
Doğa seni tanır, seninle birlikte nefes alır, sakinleşir.

IŞIĞI SEÇMEK

Yok mudur her yağmurun ardında bir güneş, umut?
Kedermiş, öfkeymiş, artık unut.
Akıyor su gibi zaman,
Değil midir hayat bir armağan?

Kaldır kafanı, bak etrafa.
Sevdiklerin selam veriyor sana.
Sağda bir kuş yavrularıyla,
Solda bir sürü çiçek izler onları hayranlıkla.

Yürürken yolda bir rüzgâr çarpar yüzüne,
Masmavi deniz karşılar seni neşeyle.
Bekliyordu sanki seni senelerce,
Dalgaların sesi sürükler seni sessizce.

Gecenin uzunluğundan korkmak neden,
Yakında güneşin tekrar doğması varken?
Bu hayat adeta bir ayna;
Sen gülersen o da geri güler sana.

Defne TÜRKER 9-B

KALBİMİN SESSİZ YANKISI

Gözlerin doğan güneş gibi,
Hiçbir şeye acele etmeden ısıtır içimi.
Bir söz söylemesen bile,
Kalbim seninle konuşur sessizliği.

Bir adımın bile ses olur,
Yüreğime dokunur fark etmeden.
Sanki dünya biraz durur,
Gülüşün geçerken içimden.

Aşk bazen büyük bir yangın değil,
Küçük bir kıvılcımın ateşindedir.
Bir bakışın, bir anın
Kendiliğinden bıraktığı izdir.

ASAL SAYILAR VE RSA İNTERNET GÜVENLİĞİNİN GİZLİ KAHRAMANI

Matematikte öğrendiğimiz bazı konular vardır ki “Bu gerçek hayatta ne işe yarayacak?” diye düşünürüz. Asal sayılar da çoğu zaman böyle görülür. Oysa bugün internet bankacılığında mesajlaşma uygulamalarına kadar pek çok sistem, asal sayılar sayesinde güvenli çalışır. Bu güvenliğin arkasındaki en önemli yöntemlerden biri RSA adlı şifreleme sistemidir.

Öncelikle asal sayısının neler olduğuna bakalım. Bir paylaşırma oyunu oynayacağız. Tabii ki paylaştırmadan bahsedebilmek için 1’den fazla kişinin var olmasını gerekir. Öyle olduğunu varsayalım. Bu kişilere kendi sayılarından daha fazla miktarda elma veriyor ve elmaların hiçbirini kesmeden, bütün olarak, eşit şekilde paylaşmaları isteniyor. Bu bazen mümkündür bazen mümkün değildir. Örneğin 6 elmamız var ve karşısında 2 kişi varsa her kişiye üçer tane elma verirsiniz, olur biter. Eğer karşınızda 3 kişi varsa her kişiye ikişer elma düşer, yine eşit şekilde paylaşım gerçekleşmiş olur. Acaba öyle bir elma sayısı var mıdır ki verilmiş koşullar altında paylaşım yapmak mümkün olmasın?

Evet var, örneğin 7 elma varsa paylaşım mümkün değildir. 2 kişi olmanız eşit alamazsınız, 3 kişi olmanız eşit alamazsınız, 4 kişi olmanız eşit alamazsınız 5 kişi olmanız eşit alamazsınız çünkü 7 bahsedilen kişi sayısına tam olarak bölünemez. İşte 7 gibi, kendinden küçük ama 1’den büyük tam sayılara bölünemeyen sayılara matematikte asal sayılar denir.

5 veya 13 elmanın da verilmiş koşullar altında pay edilemeyeceğini sizde kontrol eder bu iki sayısında aslında birer asal sayı olduğunu görebilirsiniz.

Diğer yandan oyunumuz 6 asal sayı olmadığını gösterdi bize. Çünkü 6 sayısı 2 ve 3’e tam bölünüyor. Yani $6=2 \cdot 3$ olduğundan 1’den büyük iki pozitif tam sayının çarpımı şeklinde yazılabildiği için asal sayı değildir. Burada 2 ile 3 sayılarına 6’nın pozitif bölenleri denir. Bu şekilde devam ederek sonsuz tane asal sayı yazabilirsiniz.

Şimdi de bu asal sayıların matematiksel tanımını yapalım: 1’den ve kendisinden başka pozitif bölüneni olmayan 1’den büyük doğal sayılara asal sayılar denir. Anlayacağınız asal sayılar her ikisinde 1’den büyük iki doğal sayının çarpımı şeklinde yazılamazlar.

İlk birkaç asal sayını yazmanın vakti geldiğini düşünüyorum: 2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29, 31, 37, 41, 43, 47, 53, 59, 61, 67, 71, 73, 79, 83, 89, 97, . . . gibi sonsuza kadar gideriz ne yazık ki bunlara belli bir kurala göre artarak sıra ile gidiyor diyemiyoruz o yüzden verilen çok büyük bir sayının asal olup olmadığı her zaman kontrol etmemiz gerek.

Peki bu RSA nedir birazdan bundan bahsedelim. RSA sistemi 1977 yılında Ron Rivest, Adi Shamir ve Leonard Adleman tarafından geliştirilmiştir. Bu üç ismin soyadlarının baş harfleri birleşerek “RSA” adını oluşturmuştur.

RSA sistemin temel mantığı şudur:

1. İki tane çok büyük asal sayı seçilir.
2. Bu asal sayılar birbiri ile çarpılır.
3. Ortaya çıkan büyük sayı herkesle paylaşılır.
4. Kullanılan asal sayılar gizli tutulur.

Buradaki kritik nokta şu: bu iki sayıyı çarpmak bilgisayar için kolaydır ama ortaya çıkan dev sayının hangi iki asal sayının çarpımı olduğunu bulmak ne bizim için nede bilgisayar için hiçte kolay değildir. RSA sisteminin güvenliği işte bu matematiksel zorluğa dayanır.

Basit bir örnek ele alalım diyelim ki elimizde 187 sayısı var bu sayının hangi asalların çarpımından oluştuğunu bulmak için en küçük asaldan başlayarak 187 sayının tam bölen asalı bulmaya çalışırsanız 11 ve 17 asalın bunu böldüğünü görmüş olursunuz. Ve konulan şifreyi kırmış olursunuz fakat hiçbir şey bu kadar basit değil, 99 400 819 sayını aynı mantıkla yapmaya çalışırsanız baya bir zamanınızı alacaktır. Bu sayı RSA için çerez niteliğinde bir sayıdır.

Bu sistem sayesinde internet bankacılığı, kredi kartı bilgilerimiz, e-devlet girişleri gibi yerlerde güvenli bir ortam sağlıyor. Mesajlaşma uygulamalarındaki özel konuşmalar başkaları tarafından okunamaz. Tarayıcıda gördüğünüz kilit simgesi, arkada çalışan bu matematiğin bir işaretidir.

Asal sayılar, yüzyıllar boyunca yalnızca teorik bir konu gibi görülmüştür. Ancak bugün dijital dünyanın güvenliği onların üzerine kuruludur. Bu durum bize önemli bir gerçeği gösterir: Matematik bazen hemen işe yarıyormuş gibi görünmeyebilir. Fakat doğru zamanda, doğru yerde insanlığın en önemli ihtiyaçlarından biri olan güvenliği sağlayabilir.

ÖLDÜKÇE YAŞAYANLAR: ATAERKİL DÜZEN KİMLERİ SUSTURDU?

Kadın, varlığının başından beri birçok güzel şey yarattı ve bir sürü tabu yıktı fakat ataerkil sistem bir şekilde yenilmez kaldı çünkü erkek, her zaman kadının üstünde egemenliği olduğunu düşündü. Bu yüzden dünyanın her yerinde aynı işlerde çalışan kadınlar erkeklerden az maaş alır, evin direği babadır, bir bilim insanı düşündüğümüzde aklımıza hep bir adam gelir, kadınsal sorunların erkeklerin yanında bahsedilmesi “ayıp”tır, patronlar hep erkek hayal edilir, en “kutsal” inançlarda bile yaşamı oluşturan kadinken kadını yaratan Tanrı ne hikmetse erkektir. Ataerkil sistem sadece erkeğin üstünlüğünü savunmaz, kadını kadın yapan özellikleri kınar. Yani bu sisteme göre kadın erkekten geri olmakla kalmaz, kadın varlığı beğenilmez ve erkek gibi olması beklenir. Böyle söyleyince ne kadar vahşi geldiğinin farkındayım, sanki üçüncü dünya ülkelerini anlatıyormuşum gibi hissedebilirsiniz ama ataerkil sistem her yerde, dünyanın en gelişmiş yeri saydığınız yerlerde bile, hatta hepimizin içinde. Çünkü doğduğumuzdan beri buna mahsur bırakıldık ve istemeden, normal bir şeymiş gibi içselleştirdik. Ben, size bu sistemin sebep olduğu felaketleri ve arka planda bıraktığı kahramanları, susturduğu sesleri, tarih kitaplarına geçmeyen direnişleri anlatmak istiyorum.

Bu yazıyı yazmama vesile olan günle başlamak istiyorum. 8 Mart ataerkilliğin doğurduğu kapitalist günlerden değildir, çiçek çikolata günü değildir, kutlanmaz. Kadın direnişinin yapıtaşıdır 8 Mart. Bundan 159 yıl önce, Karl Marx'ın deyimiyle sermayenin her gözenekten kir ve kan damlatarak büyüdüğü zamanlar, ABD'de bir tekstil fabrikasında çalışan 40 kadın işçi, günde 16 saat olan vardiyanın 10 saate indirilmesi ve ücretlerin arttırılması için bir grev başlattı. Aynı işi yapan erkeklere göre maaşları daha düşüktü ve rakam günde 16 saatlik vardiyanın karşılığı değildi. Elbette polis eyleme müdahale etti. Patronların da desteği sayesinde binlerce işçi fabrikaya kilitlendi, 129 işçi can verdi. Amerika hükümeti umursamamayı tercih etse de işçilerin cenazelerine yüzbinler katıldı. Dünya Kadınlar Günü için sabit bir tarih ilk olarak 1921 yılında Moskova'da toplanan 2. Uluslararası Komünist Kadınlar Konferansında 8 Mart olarak belirlendi. Bugün ne kadar kutlansa da (ki kutlama günü değildir), başta hızlı moda olmak üzere çeşitli fabrikalarda kadınlar hala açlık sınırında çalıştırılmaktadır.

“Made in Bangladesh” (Bangladeş'te Üretildi) isimli kısa belgeselde 12 yaşındaki Jiu şu röportajı veriyor: “Annemin borcundan dolayı okulu bırakmak zorunda kaldım. (...) Para sorunları yüzünden teyzem çalışmamı tavsiye etti ve beni fabrikaya götürdüler. Günde neredeyse 4 Euro kazanıyorum. Başta seviyordum ama artık yorgun düşüyorum. İlk 5 ay direndim ama artık yalnız hissediyorum.

Hayalim doktor olmalı ama artık bu mümkün olmadığı için kız kardeşimin eğitim masrafları için çalışıyorum, o doktor olabilsin diye.”

159 yıl geçti, bir devrim yapıldı fakat hala pek yol kat edemedik gibi. Göz önünde olan şiddet (fiziksel değil ama hak ihlali şeklinde) medyanın varlığına rağmen hala devam ediyor, kapitalist düzen tarafından destekleniyor. Şiddeti Jiu'nun ailesi değil, kapitalizm ve hızlı üretimin ta kendisi uyguluyor. Şimdi dünyanın bir yerlerinde, haritada bile gösteremeyeceğiniz bir ülkede, belki de hemen yanınızda Jiu'lar bir ömür feda ediyor, önlerindeki yirmi ömrü kurtarabilsinler diye. Samipaşazade Sezai'nin dediği gibi, “Zavallı çocuklar! Sizin o mini mini elleriniz Asya'nın vahşiliğinden kullandığı ve birkaç asırdan beri insanlığın zorbalığı altında inlediği esaret zincirlerini kırmak için değil, belki kendiniz gibi küçük kuşları güzel çiçekleri okşamak içindir.” Ne yazık ki onların elleri bunlardan noksan büyüdü, yetişkin insan eli oldu. Şimdi hala ucuz plastik kokluyorlar, kalitesiz kumaş dikiyorlar.

Kadınların ve kız çocuklarının asırlardır savaştıkları hak ihlalleri sadece çalıştırmaktan ibaret değildi. Yüksekokul seviyesinde işlere girememek de bir hak ihlaliydi çünkü kadınlar o işlere layık görülmedi, dolayısıyla okutulmadılar. Nice dâhiler ömürlerini bulaşık yıkayıp tezgah ovalayarak geçirdiler. Taliban'ın Pakistan'da kız çocuklarının eğitimine kısıtlama getirmesi dolayısıyla başkaldıran Malala Yusufzay, 15 yaşında Taliban tarafından vuruldu. Yüzünün sol yanı felç kaldı. Ses getirdi, 17 yaşında Nobel Barış Ödülü'nü kazanan en genç insan oldu. Şu an 28 yaşında bir eğitim aktivisti ve hala kız çocuklarının hak ettiği eğitimi almaları için direniyor. Kendi ömrünü feda etti, sonrakiler yeşersin diye.

Greta Thunberg, iklim aktivisti. “Fridays for Future” (Cumalar Gelecek İçin) eylemiyle iklim sorunlarına dikkat çekmek için Cuma günleri okulunu asarak İsveç Parlamentosu önünde grev yaptı. Ekim 2025'te Sumud Filosu ile Filistin için eyleme gitti. Greta şu an 23 yaşında, genç aktivistler arasında en çok öne çıkan isim. 15 yaşından beri eylem yapıyor. Onun gençliği gitti, sonrakiler kendinkileri yaşasınlar diye “Muhteşem Gatsby” Romanıyla tanıdığımız F. Scott Fitzgerald'ın eserlerinin çoğu, eşi Zelda Fitzgerald tarafından çalıntıydı. Tarih bunu uzunca bir süre bilmedi. Zelda'nın aylar, yıllar verdiği eserleri ucuz bir erkek ismiyle piyasaya sürüldü, o isim göklere çıkarıldı, her övgüde Zelda'nın kariyeri biraz daha battı. Evliliği sonrası kariyeri tutmadı. Yine de kendisi için yeniden denedi. Onun sanatı gitti, sırf bir erkeğinki tarafından sabote edilmesi uğruna.

Joan Baez, 1960'ların Amerikan Folk şarkıcısı ve aktivist. Şarkılarının çoğu sosyal konularla alakalıdır. Müzikle aktivizmi el ele götürdü. Marthin Luther King'in “I Have a Dream” (Bir Hayalim Var) konuşmasından önce siyahiler için, Vietnam Savaşı sırasında ezilen herkes için, politikacıların görmezden geldiği çocuklar için şarkı söyledi. Orduya harcandığından dolayı ödemediği vergiler yüzünden hapse girdi. Vietnam Savaşı sürerken Vietnam'da bulunduğu sırada ABD ülkeye bombardıman başlattı. Göçükler, harabeler altında Vietnam halkı için şarkılar söyledi. Şiddetsizlik Enstitüsü vakfını kurdu.

Kariyerinin ortasında söz yazarı diye birlikte çalıştığı Bob Dylan'ı ünlü etti ama Bob Dylan defalarca onu kendi sahnesinde rezil etti ve ününü zedeledi. Joan'ın sanatı, onun değerlendirmeye çalıştığı sanatlar tarafından yok edildi. Onun bombardıman altında geçirdiği günler, Bob Dylan'ın Nobel Edebiyat Ödülü kadar konuşulmadı.

Size burada bahsettiğim kadınlar, kendi ayaklanmalarının ilk ve sonu değiller. Hala Jiu'lar, Malala'lar, Greta'lar okula gitmiyor. Zelda'lar, Joan'lar sanatını icra etmiyor. Daha niceleri bilimlerini yapmıyorlar. Şeriat altında yönetilen İran ve Afganistan'ın kız çocukları; okula devam edebilmek için bir kere daha bilerek sınıfta kaldılar, ömürlerinin sonuna kadar ucuz işçi diye çalışacak çocuklar doğuracaklar. Asya'da bir kız çocuğu daha fabrikada çalışmaya başladı, elleri toprak değil plastik kokacak. Amerika'da bir işyeri daha yakıldı, Irak'ta bir çocuk daha evlendi, Tayland'da bir genç kadın daha istemediği bir hayata sürüklendi, Fransa'da bir kadın daha başörtüsü yüzünden devlet dairesine alınmadı. Bunlar devam ediyor fakat aktivizm de hala hayatta.

Size bahsettiğim aktivistler de öldükçe yaşayacaklar. Ayaklanma yolunda aldıkları her darbe hem onları daha da yaşatıyor hem de dünyanın bir yerlerinde birkaç kız çocuğu güneşin yarın da doğacağına inanıyor.

Başta onlarınki olmak üzere hepsinin 8 Mart'ını anıyoruz. Kadına karşı vahşetin, ataerkil sistemin susturmasının, ihlal edilen tüm hakların bir gün geri kazanılması dileğiyle, hayalini kurduğumuz tüm güzel şeylerin o gün gerçek olacağı umuduyla. Biz, öldükçe yaşarız.

Merter Final Akademi Okulları Ortaokul - Lise